

ROSELLA.

INDEX

Voorwoord	2
Algemene inleiding	3
Fysieke standaard	4
Keurtechnische opmerkingen	16
Adelaide rosella	5
Blauwwang bleekkop rosella	13
Bleekkop rosella	13
Brown's rosella	17
Geelbuik rosella	5
Gewone rosella	12
Pennant rosella	6
Pennant rosella blauw	7
Pennant rosella cinnamon	6
Pracht rosella	8
Pracht rosella cinnamon	10
Pracht rosella pastel	11
Pracht rosella rood	9
Stanley rosella	
Stanley rosella groene var.man	14
Stanley rosella groene var.pop	14
Stanley rosella rode varieteit man	15
Stanley rosella rode varieteit pop	16
Strogele rosella	8

VOORWOORD.

Bij het functioneren van een standaard hoort een periodieke herziening. Mede omdat de vogelliefhebberij voortdurend in beweging is en er telkenmale nieuwe kleurslagen komen, waren de bestaande richtlijnen voor het keuren van het geslacht **PLATYCERCUS** aan herziening toe. Met deze herziening zijn de richtlijnen voor het keuren tevens verheven tot standardeisen, zodat de kwekers hier ook hun voordeel mee kunnen doen.

In deze herziene standaard zijn naast de wildvormen van de verschillende Rosellasoorten de vaststaande mutaties opgenomen.

Het is de bedoeling om een complete standaard Australische parkieten te formeren. Allereerst is gekozen voor het geslacht **PLATYCERCUS**, maar ook de anderen zullen te zijner tijd worden uitgegeven en dan als aanvulling op de standaard, welke nu voor U ligt. Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden, wat geen bezwaar mag zijn, gelet op het losbladige systeem.

Deze (vernieuwde) standaard van de Rosella's is tot stand gekomen in samenwerking met de Technische Commissie van de Parkieten Speciaal Club (P.S.C.). Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg bedanken. Tenslotte spreekt de T.C. de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de Rosellakweek.

Bergen op Zoom, Zomer 1992.

De Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

ALGEMENE INLEIDING.

Het geslacht PLATYCERCUS.

Geelbuik rosella: *Platycercus caledonicus*

Adelaide rosella: *Platycercus adelaide adelaide*
Platycercus adelaide sub adelaide

Pennant rosella: *Platycercus elegans elegans*
Platycercus elegans nigrescens
Platycercus elegans melanoptera

Strogele rosella: *Platycercus flaveolus*

Gewone rosella: *Platycercus eximus eximus* (gewone rosella)
Platycercus eximus ceciliae (prachtrosella)
Platycercus eximus diemenensis (Tasmaanse rosella)

Bleekkop rosella: *Platycercus adscitus adscitus* (blauwwangrosella)
Platycercus adscitus palliceps

Stanley rosella: *Platycercus icterotis icterotis* (groene varieteit)
Platycercus icterotis xanthogenys (rode varieteit)

Brouwns rosella: *Platycercus venustus*

Toen de massale kweek van de Australische parkieten in de jaren '70 aanving, waren slechts weinig kwekers zich bewust van de ondersoorten, die veel soorten hadden.

Het streven was gericht op het succesvol fokken van jonge vogels en of ze nu wel of niet aan de huidige standaard voldeden, daar maakte niemand zich druk om. Dat er meer begrip moet zijn voor de situatie van toen, is duidelijk. Het heeft er echter wel toe geleid, dat soorten en ondersoorten veelvuldig met elkaar gekruist zijn. Als men b.v. zocht naar een partner voor zijn pennantrosella, dan maakte men er zich totaal niet druk om of deze vogel de nominaatvorm *Platycercus e. elegans* of de ondersoort *Platycercus e. nigrescens* was. Zo ging het uiteraard niet alleen bij de pennant, maar ook bij de Rosella, de Adelaide, de Bleekkop en de Stanley.

Het gevolg is, dat er in de Europese volieres maar weinig zuivere Australische parkieten meer voorkomen. Toen na de voorspoedige kweek de vogels niet alleen meer gehouden werden om de soort in stand te houden, maar er ook geselecteerd kon worden op kleur en formaat, probeerden de kwekers vaak het grotere formaat van de zuidelijke (onder)soorten en het kleurrijkere verpak van de noordelijke (onder)soorten te combineren, hetgeen in sommige gevallen (b.v. de pennant) grotendeels is gelukt, maar in andere gevallen (b.v. de rosella) nog in veel overgangsvormen voorkomt. Ook het andere aspect, dat vogels uit natte gebieden meer melanine bezitten dan de vogels uit de drogere gebieden, werd veelvuldig geselecteerd.

Immers de liefhebber vindt de goudgele omzoming van de prachtrosella mooier dan het lichtgroene van de gewone rosella. De rode omzoming van de Stanley had de voorkeur t.o.v. de groene, maar de donkere kleur van de noordelijke pennant had weer de voorkeur t.o.v. zijn zuidelijke neef.

We zullen in Europa dan ook moeten leren leven met het feit, dat onze Australische parkieten iets afwijken van de verschillende wildvormen. E.e.a. zal in de toekomst door selectieve kweek eerder toe dan afnemen. Dit is geen enkel bezwaar en ook deze standaard is daar in de meeste gevallen op gericht.

In enkele gevallen is het naar de mening van de T.C. nog wel mogelijk om soort en ondersoort te (gaan) scheiden. Dit met name bij de Bleekkop en de Stanley.

Laten de keurmeesters en de kwekers zich van bovenstaande praktijk bewust zijn en laat aller streven erop gericht zijn de Europese Australische parkieten voor het nageslacht optima forma te bewaren.

STANDAARD PLATYCERCUSSOORTEN.

Formaat:

Hoewel er in de Rosellagroep nogal wat formaatverschil voorkomt, kan dezelfde fysieke standaard voor ieder van de soort in grote lijnen wel toegepast worden.

De globale formaateisen per soort zijn:

Geelbuik:	plm 37 cm.
Adelaide:	plm 36 cm.
Pennant:	plm 36 cm.
Strogeel:	plm 34 cm.
Pracht:	plm 33 cm.
Bleekkop:	plm 33 cm.
Rosella:	plm 31 cm.
Blauwwang:	plm 30 cm.
Stanley:	plm 28 cm.
Brown's:	plm 27 cm.

Model:

De rosella's moeten robuust en goed geproportioneerd zijn. De ruglijn is van nek tot staartpunt nagenoeg recht. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

Houding:

De houding van de verschillende rosella soorten is wel iets variabel, dit neemt echter niet weg dat de houding bij alle soorten getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige of zieke vogels tonen geen goede houding.

Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen en de vleugelpennen rusten op de bovenstaartdekveren.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste. De vogel moet een gezonde en levendige uitdrukking hebben en zonder verminkingen of andere gebreken zijn. Het oog is helder en levendig, de (aars)bevedering is rein en gaaf.

Kop:

Qua model moet de kop passen bij het lichaam.

Bij de verschillen in sexe zijn er meestal ook duidelijke verschillen in kopbouw. Bij de mannen meer afgeplat en breder, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee te worden gehouden, dat binnen dezelfde sexe ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet in alle gevallen uit sluitsel geeft over de sexe. De schedellijn dient vloeiend te verlopen in de nek.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder vergroeiingen of verruwingen. De tenen, twee naar voren en twee naar achteren, voorzien van gelijkmatig gebogen nagels omklemmen stevig de zitstok.

Snavel:

Bij de meeste soorten is de mannelijke snavel aan de basis wat breder dan bij de poppen. Doch ook hier geldt dat er in dezelfde sexe de nodige variatiebreedte voorkomt. De bovensnavel dient gelijkmatig gebogen te zijn en moet de ondersnavel omsluiten. De punt van de bovensnavel raakt (bijna) de bevedering.

Bevedering:

Moet compleet, strak en glanzend zijn, overeenkomstig de in de standaard beschreven kleuren.

GEELBUIK ROSELLA. (*Platycercus caledonicus*) man en pop

Kop en Masker:

Voorhoofd rood, vrij strak gescheiden van de donkergele bovenkop. Kruin, oorstreek en hals donkergeel. Achterkop en nek zwart met een smalle donkergele omzoming. De wangen zijn diep blauw en maken een scherpe scheiding met de gele oor- en halsstreek. De wangvlekken raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is diep blauw. Dit blauw begint op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder naar het midden van de vleugel om uit te lopen in de zwarte, met violetblauwe buitenvlag, handpennen. Aansluitend op de diepblauwe buitenrand bevinden zich de groenzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken van de blauwe vleugelbochten tot halverwege de vleugels. De overige vleugelbevedering is zwart, met een smalle donkergroene omzoming.

Lichaam:

Borst, buik, flanken, dijen en anaalstreek diep goudgeel. Op de uiteinden van deze veren bevindt zich een fijn zwart randje welke een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt. Onderrug en stuit donkergroen. Mantel is, evenals de vleugeldekebevedering, zwart met een smalle donkergroene omzoming.

Staart:

Bovenstaardekveren donkergroen, onderstaardekveren goudgeel. Bovenkant staart zwartgroen, buitenkant blauw omzoomd. Onderkant staart lichthemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De geelbuikrosella is de grootste van de rosellasoorten en qua bouw iets aan de plumpe kant. De man weer iets meer dan de pop. We moeten bij de geelbuik dan ook een grote robuuste vogel eisen. De geelbuik heeft een diep gele lichaamskleur, met op de buik soms een oranje waas. Mits mooi egaal, mag dit niet als fout aangemerkt worden. De mantel en de vleugels lijken op afstand wel egaal zwart, maar er dient een duidelijke donkergroene omzoming aanwezig te zijn. Bij jonge vogels is de kleur dof groenachtig geel.

ADELAIDE ROSELLA. (*Platycercus adelaide*) man en pop

Kop en Masker:

Voorhoofd en bovenkop diep oranjerood, geleidelijk overgaand in het licht oranjerood van de nek. De wangvlekken zijn diepblauw en raken elkaar (bijna) onder de snavel. Vanaf de achterkop tot aan de mantel een lichte schubtekening van zwarte veren met een oranje omzoming.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleek violetblauw. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met violet buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violetblauwe band bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekebevedering is diep zwart met oranje zomen, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, variërend van oranjegeel tot diep oranjerood. De mantel is, evenals het vleugeldeke, zwart met oranje zomen.

Staat:

Bovenstaartdekveren oranje tot oranjerood. Onderstaartdekveren oranje tot oranje-rood. Bovenkant staart aan de basis blauwgroen, naar de punt toe geleidelijk blauwzwart.

Onderkant staart bleek violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een witte omzoming hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Veel auteurs zijn het er over eens, dat de Adelaide een hybride soort is, die ontstaan is uit de kruising tussen strogeel en pennant rosella.

Volledige zekerheid zullen we waarschijnlijk nooit krijgen, maar het feit ligt er, dat er eigenlijk geen twee Adelaides gelijk zijn. De kleuren kunnen variëren van oranjegeel tot diep oranjerood met alle nuances daartussen, waarbij de kleur van de vleugelomzoming in overeenstemming moet zijn met de lichaamskleur. De voorkeur gaat uit naar de in de standaard beschreven kleuromschrijving.

De keurmeester moet dan ook bij de beoordeling afgaan op een zgn. *algehele indruk*. Eisen mogen worden gesteld aan symmetrie en het verlopen van de kleurnuances in een geleidelijke mate, dus niet vlekkerig. Diepzwarte tekening op mantel en vleugels met een egale eenkleurige omzoming.

Schoudervlekken egaal en diepzwart, wangen scherp afgescheiden. De Adelaide is een grote, forse vogel !!!

PENNANT ROSELLA. (*Platycercus elegans*) man en pop**Kop en Masker:**

Kop en hals diep scharlakenrood. De wangvlekken zijn violetblauw en maken een scherpe scheiding met het rood van de kop en hals. De wangen raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vanaf de achterkop tot aan de mantel een geleidelijk zwaarder wordende schubtekening, bestaande uit zwarte veren met een brede rode rand.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met blauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette band bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugelbevedering is diep zwart met een brede scharlakenrode rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, diep scharlaken rood. De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering, zwart met brede rode zomen.

Staat:

Bovenstaartdekveren donker rood. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart donker zeegroen.

Onderkant staart violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een wit uiteinde hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Bij de Pennant rosella willen we graag een robuuste, grote en brede vogel zien. De kleur van de Pennant kan diep scharlakenrood en zeer egaal zijn, wat dan ook geëist moet worden.

De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn. Bij vogels, pas op kleur, wil er tussen de tekening nog wel eens een groen veertje voorkomen.

PENNANT ROSELLA. (*Platycercus elegans*) Cinnamon man en pop

Kop en Masker:

Kop en hals vuurrood. De wangvlekken zijn hemelsblauw-violet en maken een scherpe scheiding met het rood van de kop en hals. De wangen raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vanaf de achterkop tot aan de mantel een geleidelijk zwaarder wordende schubtekening, bestaande uit kaneelbruine veren met een brede rode rand.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is hemelsblauw. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de diepbruine, met lichtblauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de hemelsblauwe band bevinden zich de diepbruine schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diepbruin met een brede vuurrode rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, vuurrood. De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering bruin met brede rode zomen.

Staart:

Bovenstaartdekveren dieprood. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart olijfbruin. Onderkant staart licht violetblauw, waarbij de trapsegewijs korter wordende staartpennen een wit uiteinde hebben.

Ogen:

Bruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Bruin.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Voor de cinnamon geldt hetzelfde als voor de wildvorm. De rode kleur is iets minder diep dan bij de wildvorm. Dit komt omdat het oorspronkelijke zwarte melanine, in de haakjes van de rode bevedering, bruin is geworden, wat de totaalkleur iets opbleekt. Wel kan de kleur mooi egaal zijn en mogen strenge eisen worden gesteld aan de bruine vleugeltekening en schoudervlekken, v.w.b. egaliteit.

PENNANT ROSELLA. (*Platycercus elegans*) Blauw man en pop

Kop en Masker:

Kop en hals zilverwit. De wangvlekken zijn violetblauw en maken scherpe scheiding met het zilverwitte van de kop en de hals. De wangen raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vanaf de achterkop tot aan de mantel een, geleidelijk zwaarder wordende, schubtekening, bestaande uit zwarte veren met een brede zilverwitte rand.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met blauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette band bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diepzwart met een brede zilverwitte rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, egaal zilverwit. De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering, zwart met brede zilverwitte zomen.

Staart:

Bovenstaartdekveren blauwovergotenwit. Onderstaartdekveren zilverwit. Bovenkant staart violetblauw. Onderkant staart bleek violetblauw, waarbij de trapsegewijs korter wordende staartpennen een wit uiteinde hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Fysiek dezelfde eisen als aan de wildvorm. De blauwe Pennant is een mutant, waaruit al het carotenoïde is weggefallen. Op het eerste gezicht zou men dan een, op de zwarte en blauwe kleurvlakken na, helderwitte vogel verwachten.

De praktijk geeft aan, dat dit niet waar is. De wildvorm Pennant bezit namelijk in de haakjes van de rode lichaamskleur ook zwart melanine. Daar de mutatie blauw alleen de carotenoiden aantast en de melaninen ongemoeid laat, blijven dus ook de haakjes zwart op een witte ondergrond, hetgeen als totaalkleur zilverwit geeft.

De keurmeester hoedt zich er voor, blauwe Pennanten, die wat meer melanine bezitten en die daardoor een meer zilvergrijze kleur krijgen, te straffen.

Veel melanine kan de kleur van de wildvorm juist gunstig beïnvloeden en mag daarom (ook bij de blauwe) niet bestraft worden.

Jonge blauwe pennanten zijn te herkennen aan een te donkere lichaamskleur en te weinig of geen zwarte tekening.

STROGELE ROSELLA. (*Platycercus flaveolus*) man en pop**Kop en Masker:**

Voorhoofd rood, vrij strak gescheiden van de lichtgele bovenkop. Kruin, oorstreek en hals licht geel.

Achterkop en nek zwart met een brede lichtgele omzoming.

De wangen zijn violetblauw en maken een scherpe scheiding met de lichtgele oor- en halsstreek.

De wangvlekken raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is hemelsblauw. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met violet buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de hemelsblauwe band bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbochten tot halverwege de vleugels. De overige vleugelbevedering is diep zwart met een vrij brede lichtgele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Borst, buik, flanken, dijen en anaalstreek lichtgeel. Op de uiteinden van de borst- en buikveren bevindt zich een fijn zwart randje, welke in deze kleurvlakken een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt.

De mantel is evenals de vleugels zwart met een vrij brede lichtgele rand.

Onderrug en stuit geel.

Staat:

Bovenstaartdekveren geel. Onderstaartdekveren geel. Bovenkant staart donker zeegroen. Onderkant staart hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen naar het eind toe lichter van kleur worden, eindigend in een witte punt.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De Strogele rosella is ook een robuuste, grote vogel. Bij de mannen is de rode voorhoofdsband vaak wat breder en wat intensiever dan bij de poppen.

Strogele rosella's zijn vaak op de keelstreek en de bovenborst iets oranje, mits mooi egaal, is dit niet fout.

Wel dient in het oranje gedeelte ook een fijne regelmatige golftekening voor te komen. Gelet moet worden op de regelmatige bleekgele omzoming van mantel en vleugels, als hier rood in voorkomt, duidt dat op (eerdere) bastaardering met de Adelaide rosella.

Jonge vogels herkent men aan het groenige verenkleed en het ontbreken van de zwarte tekening en de schoudervlekken.

PRACHT ROSELLA. (*Platycercus eximus ceciliae*) man en pop

Kop en Masker:

Kop, nek en hals diep scharlakenrood. In de nek begrensd door de mantelkleur en voor de borst in een gelijkmatige boog van vleugelbocht tot vleugelbocht.

NOOT: Bij de pop ligt de begrenzing van het rood vaak al op de achterkop en is die begrenzing niet strak.

De wangen zijn helder wit en maken een scherpe scheiding met het rode masker. De wangen raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Bij de man geeft een smalle ring rond het oog een donkere zwartachtige indruk, terwijl bij de pop rond het oog meestal een smalle ring van lichte veertjes is te zien.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de zwarte, met violette buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette vleugeldekveren en de vleugelbocht, bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de bleekviolette vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is zwart met een brede goudgele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de rode borstlijn begint de diepgele buikkleur, die beginnend bij de pootinplant tot en met de anaalstreek, geleidelijk overgaat in een bleekgroene kleur. Op de uiteinden van deze gele en bleekgroene veren bevindt zich een fijn zwart randje, welke in deze kleurvlakken een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt.

De mantel is, evenals de vleugels, zwart met de gele omzoming. Onderrug en stuit zijn bleekgroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren bleekgroen. Onderstaartdekveren scharlakenrood. Bovenkant staart donkerzeegroen, geleidelijk overgaand in een blauwzwart eind.

Onderkant staart licht hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De Pracht rosella moet fier, robuust en stevig gebouwd zijn. Omdat de Pracht rosella een veelkleurige vogel is, heeft de vogel ook veel foutenbronnen.

Bij de overgang rode borst - gele buik dient gestreefd te worden naar een strakke scheiding. Daar deze scheiding in de natuur echter de nodige variaties laat zien, is het billijk om tijdens de keuring een zekere souplesse te tonen.

Voorkeur blijft echter een strakke scheiding.

Bij de man dient het rood van de kop door te lopen tot de scheiding met de mantel, bij de pop en bij jonge vogels is dit niet het geval. De poppen kunnen echter van de jonge mannen onderscheiden worden door een goudgele omzoming op mantel en vleugels en door een dieper rood. De wangen bij

de mannen zijn zuiver wit, bij de poppen iets minder wit. De scheidingen wit - rood zijn bij beide sexen strak.

De omzoming op de goudgele borst dient regelmatig en scherp te zijn, geleidelijk in scherpte afnemend naar de bleekgroene onderbuik. Waar regelmaat in de omzoming onderbroken wordt, mist bevedering. De schubtekening op mantel en vleugels moet diepzwart met goudgeel zijn. Door het vele (onwetend?) bastaarderen met de gewone rosella zien we veel vogels die het predikaat Pracht rosella eigenlijk niet kunnen voeren. Deze vogels zijn op alle fronten wat minder briljant van kleur, maar vallen zeker met de schubtekening door de mand, daar deze niet goudgeel maar geelgroen of lichtgrasgroen is.

De schouderplekken moeten egaal en diep zwart zijn. In de grootte en vorm is er, mede onder invloed van de houding van de vogel, een zekere variatie. De schouderplekken moeten echter duidelijk en sprekend aanwezig zijn.

PRACHT ROSELLA. (*Platycercus eximus ceciliae*) Rood man en pop

Kop en Masker:

Kop, nek en hals diep scharlakenrood. De wangen zijn helder wit en maken een scherpe scheiding met het rode masker. De wangen raken elkaar (bijna) onder de snavel.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de zwarte, met violet buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette vleugeldekveren en de vleugelbocht bevinden zich de diepzwarte schouderplekken, welke zich uitstrekken vanaf de bleekviolette vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugelbevedering is zwart met een brede scharlakenrode rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het rood van kop en hals zet zich in het gehele lichaam, zoals borst, buik, flanken, anaalstreek, onderrug en stuit, door. De mantel is evenals de vleugels, zwart met een scharlakenrode omzoming.

Staat:

Bovenstaartdekveren scharlakenrood. Onderstaartdekveren scharlakenrood. Bovenkant staart donkergroenrood overgoten en eindigend in een paarszwarte punt. Onderkant staart licht hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Daar de geheel rode rosella geen spontane mutatie maar een kweekinrichting is, zullen voorlopig nog geen rode rosella's in allerlei overgangsvormen getoond worden.

Gestreefd moet worden naar effen rode vogels !!

Het rood wordt, net als bij de wildvorm, alleen op de vleugels en mantel door zwart onderbroken. De blauwe vleugelbocht en de zwarte schouderplekken blijven eveneens gehandhaafd. De witte wangen mogen geen spoor van rood laten zien. Bij de vogels met een mooie egale rode lichaamskleur, maar met rode en goudgele tekening op mantel en vleugels moet de nodige soepelheid betracht worden. Vogels, die echter op buik en/of rug en geel en rood laten zien, voldoen aan geen enkele standaard en zullen dan ook gestraft moeten worden.

Let bij de rode rosella ook vooral goed op het formaat !!!

PRACHT ROSELLA. (*Platycercus eximus ceciliae*) Cinnamon man en pop

Kop en Masker:

Kop, nek en hals vuurrood. In de nek begrensd door de mantelkleur en voor de borst in een gelijkmatige boog van vleugelbocht tot vleugelbocht.

NOOT: Bij de pop ligt de begrenzing van het rood vaak al op de achterkop en is die begrenzing niet strak.

De wangen zijn helder wit en maken een scherpe scheiding met het rode masker. Bij de man geeft een smalle ring rond het oog een donkere indruk, terwijl bij de pop rond het oog meestal een smalle ring van lichte veertjes is te zien.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is hemelsblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de diepbruine, met blauwe buitenvlag, handpennen. Aansluitend op de hemelsblauwe vleugeldekveren en de vleugelbocht bevinden zich de diepbruine schoudervlekken, welke zich uitstrekken van de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diepbruin met een brede goudgele rand hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de rode borstlijn begint de diepgele buikkleur, die, beginnend bij de pootinplant tot en met de anaalstreek, geleidelijk overgaat in een bleekgroene kleur. Op het uiteinde van deze gele en bleekgroene veren bevindt zich een fijn bruin randje, welke in deze kleurvlakken een fijne, regelmatige golftekening veroorzaakt. De mantel is, evenals de vleugels, bruin met een gele omzoming. Onderrug en stuit bleekgroen.

Staart:

Bovenstaartdekveren bleekgroen. Bovenstaartdekveren vuurrood. Bovenkant staart olijfbruin, geleidelijk overgaand in een zwartbruin onderend. Onderkant staart lichtblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

Ogen:

Bruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Bruin.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Bij de cinnamon mutant geldt eigenlijk precies hetzelfde als bij de wildvorm omschreven. Het zwart is echter gemuteerd in bruin. Dit is echter niet alleen van invloed op de oorspronkelijke zwarte tekening, maar ook op andere lichaamsdelen, die oorspronkelijk zwart, maar nu bruin melanine bevatten. Zo zal de bleekgroene rug en buik ook wat meer opleken en zal de kleur iets meer naar beige gaan. De cinnamonfactor heeft geen invloed op de carotenoiden (geel en rood) en deze blijven dus onveranderd t.a.v. de wildvorm. Wel kan er een zekere andere waarneming van kleur geheel zijn, omdat b.v. het contrast geelbruin of roodbruin minder spreekt dan het contrast geelzwart of roodzwart.

PRACHT ROSELLA. (*Platycercus eximus celiae*) Pastel man en pop

Kop en Masker:

Kop, nek en hals scharlakenrood. In de nek begrensd door de mantelkleur en voor de borst in een gelijkmatige boog van vleugelbocht tot vleugelbocht.

NOOT: Bij de pop ligt de begrenzing van het rood vaak al op de achterkop en is die begrenzing niet strak.

De wangen zijn helder wit en maken een scherpe scheiding met het rode masker. Bij de man geeft een smalle ring rond het oog een donkere indruk, terwijl bij de pop rond het oog meestal een smalle ring van lichte veertjes is te zien.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is witviolet overgoten. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de grijze, met bleekviolette buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violetovergoten vleugeldekveren bevinden zich de egaalgrijze schouderplekken, welke zich uitstrekken vanaf de violetovergoten vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is grijs met een brede goudgele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de rode borstlijn begint de diepgele buikkleur, die, beginnend bij de pootinplant tot en met de anaalstreek, geleidelijk overgaat in een bleek geelgroene kleur. Op de uiteinden van deze gele en bleekgeelgroene veren bevindt zich een fijn grijs randje, welke in deze kleurvlakken een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt.

De mantel is, evenals de vleugels, grijs met een gele omzoming. Onderrug en stuit zijn bleek geelgroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren bleek geelgroen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart bleek zeegroen, geleidelijk overgaand in een grijsblauw eind.

Onderkant staart lichtblauw overgoten, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een helderwitte rand.

Ogen:

Roodbruin.

Poten:

Grijs.

Nagel:

Grijs.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De ideale pastel ontstaat bij een melaninereductie van 50%. De oorspronkelijke zwarte veerpartijen krijgen daardoor een kleur, die het midden houdt tussen zwart en kleurloos, d.i. grijs.

De moeilijkheid bij de pastel rosella is het grijs over het gehele lichaam egaal en van gelijke kleurdiepte te krijgen. Toch mag van de juiste pastel verwacht worden, dat zowel de vleugel- en manteltekening, alsook de schouderplekken en vleugelpennen een egaal grijze kleur laten zien.

De reductie van melanine heeft geen enkele invloed op de rode en gele carotenoiden. Wel zal het bleekgroene van de onderbuik, onderrug en stuit, iets bleker worden dan bij de wildvorm, omdat zich in deze kleurvlakken ook iets melanine bevindt.

De omzoming op de buik is grijs en moet duidelijk en ononderbroken aanwezig zijn. Het contrast, grijs met geel of grijs met rood, geeft een wat andere waarneming van het kleurgeheel, dan het scherpere (zwart) van de wildvorm.

Aan het formaat mogen normale eisen worden gesteld. De schubtekening dient evenals bij de wildvorm Pracht rosella diep goudgeel te zijn.

NOOT: Gelet op de zeer nauwe verwantschap tussen Pracht- en gewone rosella, is het te verwachten dezelfde mutaties aan te treffen bij de gewone rosella.

In dergelijke gevallen dient scherp gelet te worden op raszuiverheid.

(Zie ook de keurtechnische aanwijzingen van de Pracht rosella en van de Gewone rosella).

GEWONE ROSELLA. (*Platycercus eximus eximus*) man en pop

Kop en Masker:

Kop, nek en hals rood. In de nek begrensd door de mantelkleur en voor de borst in een gelijkmatige boog van vleugelbocht tot vleugelbocht.

NOOT: Bij de pop ligt de begrenzing van het rood vaak al op de achterkop en is die begrenzing niet strak.

De wangen zijn helder wit en maken een scherpe scheiding met het rode masker.

Bij de man geeft een smalle ring rond het oog een donkere zwartachtige indruk, terwijl bij de pop rond het oog meestal een smalle ring van lichte veertjes is te zien.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleek violetblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de zwarte, met violetblauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekvioletblauwe vleugeldekveren en de vleugelbocht, bevinden zich de diepzwarte schouderlekken, welke zich uitstrekken vanaf de bleekvioletblauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is zwart met een brede lichtgrasgroene rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de rode borstlijn begint de gele buikkleur, die, beginnend bij de pootinplant tot en met de anaalstreek, geleidelijk overgaat in een bleekgroene kleur.

Op de uiteinden van deze gele- en bleekgroene veren bevindt zich een fijn zwart randje, welke in deze kleurvlakken een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt.

Mantel is, evenals de vleugels, zwart met een lichtgrasgroene omzoming. Onderrug en stuit zijn bleekgroen.

Staart:

Bovenstaartdekveren bleekgroen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart donkerzeegroen, geleidelijk overgaand in een blauwzwart eind. Onderkant staart lichthemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Bij de gewone rosella zal altijd de vergelijking getrokken worden met de pracht rosella. Waarschijnlijk zal de zuivere gewone rosella in de toekomst ook steeds minder gezien worden. Vaak worden de bastaarden van de gewone- en de prachtrosella al gekeurd als gewone rosella.

Maar eigenlijk zijn deze vogels noch hom, noch kuit en zullen ze nooit voor hoge waardering in aanmerking (mogen) komen.

De gewone rosella mag iets kleiner zijn dan de prachtrosella en er moet scherp gelet worden op een egale lichtgrasgroene omzoming op de vleugels en mantel. Het zwart is zo mogelijk nog dieper dan bij de prachtrosella en ook de zoomtekening op de borst en buik kan een optimale scherpte hebben. Bij de overgang rode borst - gele buik dient gestreefd te worden naar een strakke scheiding. Daar deze scheiding in de natuur echter de nodige variaties laat zien, is het billijk om tijdens de keuring de nodige souplesse te tonen.

BLAUWWANG BLEEKKOP ROSELLA. (*Platycercus adscitus adscitus*) man en pop**Kop en Masker:**

Voorhoofd en bovenkop wit-bleekgeel, geleidelijk overgaand in de nek naar het diepere geel van de mantel. De wangvlekken zijn aan de onderkant violetblauw en aan de bovenkant wit. De scheiding tussen blauw en wit van de wangvlekken is niet strak.

Vanaf de achterkop tot aan de mantel een geleidelijk zwaarder wordende schubtekening, bestaande uit zwarte veren met een brede donkergele rand.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met blauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette band bevinden zich de diepzwarte schouderlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diepzwart met een brede groengele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de wangvlekken begint de blauwgrijze borstkleur. Geleidelijk gaat deze blauwgrijze kleur over in de egaal blauwe onderbuik. Op de uiteinden van de borst- en buikveren bevindt zich een fijn zwart randje, welke in deze kleurvlakken een fijne regelmatige golftekening veroorzaakt.

De mantel is, evenals de vleugels, zwart met een groengele rand. Onderrug en stuit geelgroen.

Staart:

Bovenstaartdekveren geelgroen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart donkerzeegroen.

Onderkant staart violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen naar het eind toe lichter van kleur worden.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Zie hiervoor bij de Bleekkop rosella.

BLEEKKOP ROSELLA. (*Platycercus adscitus palliceps*) man en pop

Kop en Masker:

Voorhoofd en bovenkop wit-bleekgeel, geleidelijk overgaand naar het goudgeel van de mantel. De wangvlekken zijn zuiver wit en tekenen zich duidelijk af tegen de bleekgele achtergrond.

Vanaf de achterkop tot aan de mantel een vrij lichte schubtekening, bestaande uit zwarte veren met een zeer brede goudgele rand.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is bleekviolet. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met blauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de bleekviolette band, bevinden zich de diepzwarte schouderlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diep zwart met een zeer brede, diep goudgele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Onder de wangvlekken begint de lichtgele borstkleur, welke onregelmatig lichtblauw getint is.

Geleidelijk krijgt het blauw, richting buik, wat meer de overhand. Op de uiteinden van de borst- en buikveren bevindt zich een fijn zwart randje, welke in deze kleurvlakken een fijne, regelmatige golftekening veroorzaakt.

De mantel is, evenals de vleugels, zwart met een zeer brede diepgoudgele rand. De onderrug en stuit zeegroen.

Staart:

Bovenstaartdekveren blauwgroen. Onderstaartdekveren rood. Onderkant staart bleek violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen naar het eind toe lichter van kleur worden en eindigen in een witte punt.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De beide bleekkoppen zijn wat ieler van vorm dan de meeste andere rosella's, maar moeten desondanks toch een vrij krachtige en robuuste gestalte hebben. Bij kleur en tekening van de Blauwwang en de Bleekkop moet de keurmeester eigenlijk af gaan op een "algehele indruk".

Weinig vogels zijn gelijk van kleur en de kleuren vloeien soms zo in elkaar over, dat het haast onmogelijk is om hierbij een algemene keurtechnische aanwijzing te geven. De Blauwwang begint soms direct onder de wangvlek al met blauw, maar in andere gevallen komt er onder de wangvlekken eerst een bleekgeel gedeelte.

Ook bij de Bleekkop varieert de uitbreiding van blauw per exemplaar. (Mogelijk een gevolg van eerdere bastaardering van beide soorten onderling).

In elk geval is vlekkerigheid nooit mooi en dient dan ook bestraft te worden. Gelet moet worden op de diepgoudgele schubtekening van de Bleekkop en de meer groengele van de Blauwwang. De onderstaardekveren van beide soorten zijn zuiver rood. Jonge vogels laten vaak rode veertjes zien op de kop, hetgeen bestraft moet worden.

STANLEY ROSELLA. (*Platycercus icterotis icterotis*) Groene variëteit man

Kop en Masker:

Kop, nek en hals, diep rood. In de nek begrensd door de mantelkleur. De wangen zijn diep geel en maken een scherpe scheiding met het rode masker. De wangvlekken raken elkaar bijna onder de snavel en strekken zich naar achteren uit tot aan de oorstreek.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is violetblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren, om uit te lopen in de zwarte, met violetblauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violetblauwe vleugeldekveren en de vleugelbocht bevinden zich de zwartgroene schouderlekken, welke zich uitstrekken vanaf de violetblauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is zwart met een donkergroene rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, rug en stuit, rood.

De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering, zwart, met donkergroene zomen. Rug en stuit donkergroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren groen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart olijfgroen, naar de punt bijna zwart.

Onderkant staart bleekblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een witte omzoming en een vrij lange witte punt hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig grijs.

KEURTECHNISCHE OPMERINGEN.

Zie pagina

STANLEY ROSELLA. (*Platycercus icterotis*) Groene variëteit pop

Kop en masker:

Voorhoofd en bovenschedel diep oranje-rood. Boven op de kop begint een oranje-roodgroene schubtekening, die zich uitstrekt in de nek en mantel.

Deze schubtekening vinden we ook aan de zijanten van de kop en in mindere mate (groen) ook in de hals. De wangen zijn geel, maar meestal niet egaal en niet strak begrensd. De wangvlekken zijn smaller en korter dan die van de man.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is violetblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren om uit te lopen in de zwarte, met blauwgroene buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violetblauwe vleugeldekveren en de vleugelbochten, bevinden zich de zwartgroene schouderplekken, welke zich uitstrekken vanaf de violetblauwe vleugelbochten tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is zwart met een donkergroene rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, oranje-roodgroen geschubd. De mantel is evenals de vleugeldekbevedering, zwart met donkergroene zomen.

Staat:

Bovenstaartdekveren groenrood geschubd. Onderstaartdekveren oranje-rood. Bovenkant staart olijfgroen, naar de punt donkerder. Onderkant staart bleek blauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een witte omzoming en een vrij lange punt hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig grijs.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN

Zie pagina

STANLEY ROSELLA. (*Platycercus icterotis xanthogenys*) Rode variëteit man

Kop en Masker:

Kop, nek en hals, diep rood. In de nek begrensd door de mantelkleur. De wangen zijn bleekgeel en maken een scherpe scheiding met het rode masker. De wangvlekken raken elkaar bijna onder de snavel en strekken zich uit tot aan de oorstreek.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is violetblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren, om uit te lopen in de zwarte, met violetblauwe buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violet-blauwe vleugeldekveren en de vleugelbochten bevinden zich de zwartgroene schouderplekken, welke zich uitstrekken vanaf de violetblauwe vleugelbochten tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is zwart met een rode rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, rug en stuit, rood. De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering, zwart, met rode zomen. Rug en stuit donkerzeegroen.

Staat:

Bovenstaartdekveren donkerzeegroen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart blauw, nauwelijks groen bewaasd. Onderkant staart bleekblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een witte punt hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig grijs.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN

Zie pagina

STANLEY ROSELLA. (Platycercus icterotis xanthogenys) Rode varieteit pop

Kop en Masker:

Voorhoofd en bovenschedel diep oranje-rood. Boven op de kop begint een oranje-roodgroene schubtekening, die zich uitstrekt in de nek en de mantel.

Deze schubtekening vinden we ook aan de zijkanten van de kop en in mindere mate (groen) in de hals. De wangen zijn bleekgeel, maar meestal niet egaal en niet strak begrensd.

De wangvlekken zijn smaller en korter dan die van de man.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is violetblauw. Dit begint smal op de vleugelbochten en wordt geleidelijk breder op de buitenste vleugeldekveren, om uit te lopen in de zwarte, met blauwgroene buitenvlag, handpennen.

Aansluitend op de violetblauwe vleugeldekveren en de vleugelbocht bevinden zich de zwartgroene schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de violetblauwe vleugelbocht tot halverwege de vleugels.

De overige vleugeldekbevedering is zwart met een rode rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Het gehele lichaam is, behoudens de mantel, roodgroen geschubd. De mantel is, evenals de vleugeldekbevedering, zwart, met rode zomen.

Staart:

Bovenstaartdekveren donkerzeegroen. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart blauw, nauwelijks groen bewaasd.

Onderkant staart bleekblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen een witte omzoming en een vrij lange witte punt hebben.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Bruingrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig grijs.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Zie pagina.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN BIJ DE STANLEY ROSELLA.

Omdat in het verleden nauwelijks gelet werd op de verschillende (onder) soorten is er ook met de beide Stanleysoorten veelvuldig gekruist.

Het is dan ook de vraag of beide soorten nog wel zuiver in de Europese volieres voorkomen. Logisch is, dat de kleurrijkste (groenserie) de voorkeur had, maar ook

dat men de rode omzoming van de andere, in de kleurrijkste vogel probeerde te brengen, temeer omdat deze vogel, (groenserie) van nature, al aanleg had voor de rode omzoming.

Gelet op de begrijpelijke voorkeur van de liefhebber, mag dan ook verwacht worden dat de meest kleurrijke Stanley (groenserie) met de rode omzoming (van de roodserie) de toekomst heeft.

E.e.a. misschien in de nabije toekomst nog wel extra gestimuleerd door het ontstaan van mutaties.

Geprobeerd kan worden, middels standaard en keuring, beide soorten voor de toekomst te bewaren.

Bij de keuring zou dan erg op de soort moeten worden gelet en ook de minder mooi gekleurde ondersoort zal dan een gelijke kans moeten hebben.

Dit vergt kennis van de keurmeester en uitgebreid advies, via het keurbriefje, aan de kweker !!!!

Hoewel het in de natuur schijnt voor te komen, dat de groengerande Stanley ook af en toe rode zomen laat zien, is de vorige- en ook deze standaard, opgesteld met het ideaalbeeld v.w.b. kleur, voor ogen. De vorige standaard noemde dit de rode- en de groene varieteit. De opstellers van deze standaard kozen voor het omschrijven van beide (onder)soorten. Gelet op het feit, dat rood van nature af en toe voorkomt in de groene omzoming van de nominaatvorm, mag de keurmeester enige sousesse tonen bij een minimum aan rood in de mantel. Ideaal blijft echter de egaal groene omzoming of de egaal rode omzoming. De lichaamskleur van de roodomzoomde zal altijd minder briljant zijn dan die van de groenomzoomde. Deze vergelijking gaat ook op voor de poppen van beide

soorten. De wangvlek mag naar de snavel toe wat lichter van kleur worden (witachtig). Bij de mannen wordt echter wel een mooi strak afgetekende wangvlek geëist.

De schoudervlekken zijn niet diep zwart, maar meer zwart met groen overgoten en soms is een lichte schubtekening op de schoudervlekken waarneembaar, hetgeen niet als fout wordt gerekend. Bij de poppen moet de keurmeester afgaan op de zgn. "algehele indruk". Het is niet te doen de vele variatiemogelijkheden in kleur en tekening te beschrijven. Regelmaat en symmetrie is belangrijk !!!! Wel moet er op gelet worden, dat, zoals bij de mannen, de omzoming van de mantel en vleugeltekening of rood of groen is.

De Stanley is niet de grootste rosella, maar moet zich evengoed fier en robuust tonen, zoals in de fysieke standaard omschreven.

BROWN'S ROSELLA. (*Platycercus venustus*) man en pop

Kop en Masker:

Voorhoofd, kruin, achterkop en nek, fluweelzwart. In de nek begrensd door de mantelkleur en aan de voorkant kop door de wangvlekken. De wangvlekken zijn voor de bovenste helft wit en de onderste helft violetblauw. Het violetblauwe gedeelte van de wangvlekken raakt elkaar (bijna) onder de snavel.

Vleugels:

De buitenkant van de vleugels is violetblauw. Dit begint op de vleugelbochten direct vrij breed en loopt in een brede baan naar de zwarte, met donkerblauwe buitenvlag, handpennen. Aansluitend op de violetblauwe band bevinden zich de diepzwarte schoudervlekken, welke zich uitstrekken vanaf de blauwe vleugelbochten tot halverwege de vleugels. De overige vleugeldekbevedering is diep zwart met een niet al te brede bleekgele rand, hetgeen de kenmerkende schubtekening levert.

Lichaam:

Keel, borst, buik, flanken, dijen, rug en stuit bleekgeel, met een zwarte omzoming op het eind van iedere veer. Deze omzoming is op het bovenlichaam van de vogel duidelijk breder dan op het onderlichaam. Op de keel is de omzoming

ong. 1 mm en wordt naar het onderlichaam geleidelijk smaller tot een minimaal potloodstreepje

De mantel is, evenals de vleugels, diep zwart met een niet al te brede bleekgele rand.

Staart:

Bovenstaartdekveren bleekgeel met een minimaal zwart randje op iedere veer. Onderstaartdekveren rood. Bovenkant staart aan de basis blauwgroen bewaasd, eindigend in donkerblauwzwart.

Onderkant staart bleekvioletblauw met witte zomen en eindigend in een witte punt.

Ogen:

Donkerbruin.

Poten:

Zwartgrijs.

Nagels:

Zwart.

Snavel:

Hoornkleurig wit.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

De Brown's rosella zal voorlopig nog heel weinig op de TT's gezien worden. Deze vogel komt maar bij enkele liefhebbers voor en hieruit blijkt al, dat de Brown's rosella geen gemakkelijke kweekvogel is. De enkele Brown's rosella, die men dan ook op een keuring zal tegenkomen, kan het beste een zgn. conditiekeuring ondergaan. Zoals alle rosella soorten, mag ook de Brown's rosella een goed postuur laten zien en is een ziekelijke- of angstige houding ook hier uit den boze. Bij de beoordeling dient meer gelet te worden op kleur- en tekeningsfouten dan op formaat, i.v.m. bastaardering met de strogele rosella.